

172/24. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2024. október 4.

A Bíróság C-650/22. sz. ügyben hozott ítélete | FIFA

Labdarúgás: a FIFA hivatásos labdarúgók nemzetközi átigazolására vonatkozó egyes szabályai ellentétesek az uniós joggal

E szabályok akadályozzák a játékosok szabad mozgását, és korlátozzák a klubok közötti versenyt

Egy Franciaországban letelepedett korábbi hivatásos labdarúgó a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség (FIFA), a labdarúgás világszintű szervezéséért és ellenőrzéséért felelős társadalmi szervezet által elfogadott bizonyos szabályokat vitat a belga bíróságok előtt, arra hivatkozva, hogy e szabályok akadályát képezték annak, hogy egy belga labdarúgóklub leigazolja. A szóban forgó szabályok a FIFA-nak „A játékosok jogállásáról és átigazolásáról szóló szabályzatában” szerepelnek.

E szabályok, amelyek végrehajtása mind a FIFA, mind pedig a nemzeti labdarúgó-szövetségek – így például a belga királyi labdarúgó-szövetség (URBSFA) – feladata, többek között abban az esetben alkalmazandók, ha valamely klub úgy ítéli meg, hogy egyik játékosa a munkaszerződését e szerződés rendes lejáratá előtt „alapos ok” nélkül szüntette meg. Ilyen esetben a játékos és az őt szerződtetni kívánó klub egyetemlegesen felelősek a korábbi klubnak járó kártérítés megfizetéséért. Ezenkívül az új klub bizonyos helyzetekben olyan sportbüntetéssel sújtható, amely meghatározott időre megtiltja számára új játékosok igazolását. Végül annak a nemzeti szövetségnek, amelyhez a játékos korábbi klubja tartozik, mindaddig meg kell tagadnia a nemzetközi átigazolásról szóló tanúsítvány azon szövetség részére történő kiállítását, amelynek az új klub a tagja, amíg a korábbi klub és a játékos között a szerződés megszüntetése tárgyában jogvita áll fenn.

A cour d'appel de Mons (monsi fellebbviteli bíróság, Belgium) arra vár választ a Bíróságtól, hogy e különböző szabályok összeegyeztethetők-e a munkavállalók szabad mozgásával és a versenyjoggal.

A Bíróság úgy ítéli meg, hogy e szabályok összességében ellentétesek az uniós joggal.

Egyrészt a szóban forgó szabályok alkalmasak arra, hogy akadályozzák a szabad mozgást azon hivatásos labdarúgók tekintetében, akik tevékenységüket azáltal kívánják előmozdítani, hogy egy új, az Unió valamely másik tagállamában letelepedett klubnál folytatják munkájukat. E szabályok ugyanis olyan jelentős jogi kockázatot, előre nem látható és potenciálisan nagyon magas pénzügyi kockázatot, továbbá jelentős sportkockázatot hárítanak ezen játékosokra és az őket leigazolni kívánó klubokra, amelyek együttesen alkalmasak arra, hogy akadályozzák az említett játékosok nemzetközi átigazolását. Noha a hivatásos játékosok szabad mozgásának korlátozása igazolható azzal a közérdekű céllal, hogy biztosítsa a klubok közötti labdarúgó-bajnokságok szabályos lefolytatását, bizonyos fokú stabilitást tartva fenn a hivatásos labdarúgóklubok személyi állományában, a jelen esetben a szóban forgó szabályok – a cour d'appel de Mons (monsi fellebbviteli bíróság) által elvégzendő vizsgálatra is figyelemmel – **több szempontból is túllépek az e cél eléréséhez szükséges mértéket.**

Ami másrészt a **versenyjogot** illeti, a Bíróság megállapítja, hogy a vitatott szabályok **célja** az Unióban letelepedett valamennyi olyan hivatásos labdarúgóklub között esetlegesen fennálló, határokon átnyúló **verseny korlátozása, sőt megakadályozása**, amelyek egyoldalúan más klubnál szerződéssel rendelkező játékosokat, vagy olyan

játékosokat igazolnak, akik munkaszerződésüket állítólag alapos ok nélkül szüntették meg. A Bíróság e tekintetben emlékeztet arra, hogy a hivatásos labdarúgás ágazatában alapvető szerepet játszik a már képzett játékosok leigazolásaért folyó verseny, és hogy azon szabályok, amelyek általános jelleggel korlátozzák a verseny e formáját, rögzítve a munkavállalók munkáltatók közötti felosztását, továbbá részekre tördelve a piacokat, a munkaerő elcsábítását megakadályozó megállapodásokkal mutatnak hasonlóságot. Másfelől a Bíróság megállapítja, hogy – a cour d’appel de Mons (monsi fellebbviteli bíróság) által elvégzendő vizsgálat függvényében – e szabályok **nem tűnnek elengedhetetlenek vagy szükségesnek.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎(+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎(+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

